

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

ΥΡΙΕ πρόεδρε, είμαι άθώος!... Γ' αυτό άρνούμαι την ένοχη μου!.. άποκρίθηκε ό λόρδος Ρότσεστερ, έντελώς γαλήνιος.

—Τό εύχομαι... άλλά, δυστυχώς, δέν τό έλπίζω, μιλόρδε, έτόνιος ό πρόεδρος στόν κατηγορούμενο.

Καί, ξεδιπλώνοντας μερικά γυναικεία ρούχα, ρώτησε την μητέρα της 'Ελισάβετ:

—Τά άναγνωρίζετε, μάρτυς, αυτά;
—Μάλιστα, κύριε πρόεδρε, φώναξε άμέσως ή κ. 'Αραβέλλα, τρέμοντας σύγκορη.

Καί διακοπτομένη από λυγμούς, πρόσθεσε:
—Μάρτυς μου ό Θεός, πώς ό! αυτά τά ρούχα άήκουν στην άγαπημένη μου τήν...

'Αλλά δέν κατώρθωσε ν' άποτελειώσει τή φράση της. Κλονίστηκε καί θά σωριαζότανε κάτω, άν δέν πρόφτανε ό δικηγόρος τού κ. 'Αμπερδών να τήν θωσάξη.

—'Ενα ποτήρι νερό! φώναξε κατσυγκινημένος ό διαπρεπής δικηγόρος.

Καί βοήθησε την δυστυχισμένη γυναίκα να καθήση σε μία πολυθρόνα.

Τό δικαστήριο, οι ένορκοι, οι δικηγόροι καί όλοι γενικώς όσο θρισκότουσαν μέσα στην αίθουσα τού δικαστηρίου, παρακολουθούσαν άφωνα την συγκινητική αυτή σκηνή.

Μόλις ό κλητήρας τού δικαστηρίου έδωσε στην κ. 'Αραβέλλα να πιή νερό κι' έκείνη συνήλθε κάπως, ό δικηγόρος τής πολιτικής άγωγής προχώρησε προς την προεδρική έδρα, λέγοντας:

—'Εν όνόματι τής τραγικής αυτής μητέρας καί τού πελάτου μου κ. 'Αμπερδών, ζητώ την άδεια τού δικαστηρίου να άπευθώ λίγα λόγια στόν κατηγορούμενο...

—Σας παραχωρείται, κ. Πότερ! τού άπάτητος ό πρόεδρος.

Τότε ό δικηγόρος, άπεινούντος στόν κατηγορούμενο, άρχισε να τού λέη μ' έπιβλητική φωνή:

—Λόρδε Ρότσεστερ, σας έξορκίζω σ' ό,τι έχετε λερό, σπλαγχνισθήτε τόν πατέρα καί την μητέρα τής κόρης που έχετε άπαγάγει καί άφήστε την έλεύθερη! 'Ομολογήστε σε πιό μέρος την 'εχετε καί σας θεσάω, ότι ό κ. 'Αμπερδών θ' άποσύρη την μημολ του κι' ό,τι τό δικαστήριο θά έξαντλήση ύπερ ύμω, όλη του την έπιείκεια. Μιλόρδε, σκεφθήτε, ότι πρόκειται για την ευτυχία μιας όλόκληρης οικογένειας. Είμαι άπόλυτως θεβιασος, πώς ό,τι έγινε μπορεί να έπανορθώθ, άν πάψετε να σιωπάτε, άν λύσετε την ανιγνωστική σιωπή σας. Δέν θέλωμε να σας ταπεινώσουμε, δέν θέλωμε να σας άποσπάσουμε καμμία δυννηρή για σας έξομολόγησι... Είμαστε κι' έμεις άνθρωποι με άδυναμίες κι αισθήματα καί μπορούμε να άντιληφθούμε, ότι εινε δυνατόν ένας νέος, παρασυρμένος άπ' τό άγνό καί περάρρορο αισθημά του να προθή σε μία πράξη, που καταδικάζεται άπό τό νόμο καί την ήθική. 'Οστόσο όμως, άκριβώς γιατί δέν είμαστε οστε ύποκρητι, οστε δογματιστά, σας δεινουμε τόν δρόμο τής γενναίφυσης μεταμελείας, ουσταίνοντες σας να έλευθερώσετε την κόρη που άρπάξατε στους έξίους οίκτου νονείς της καί να άποδώσετε την ειρήνη στην οικογένεια, την όποια θυβισατε σε έαρό πένθος!

Ό σύντομος αυτός λόγος, τού κ. Πότερ έκανε μεγάλη αίσθησι σ' όλους τούς παρευρισκομένους καί τό δικαστήριο τόν νόμύδωχε καί με ζοηρότητα γευροκρητισμα. "Όλοι πιστώσανε, ότι ό κατηγορούμενος θά όμολογήσει, έπι τέλους, τό σατανικό ρόλο που είχε παίξει στην μυστηριώδη άπαγωγή, άλλά ή έλπίδα τους αύτη διαμεσώθηκε άμέσως.

Ό κατηγορούμενος, άφού πήρε την άδεια τού κ. πρόεδρου, έιπε στόν δικηγόρο τού μνηστου του:

—'Οφείλω να σας άπάντησω, κ. Πότερ, ότι δέν μπορώ, φυσικά, να όμολογήσω άπόλυτως τίποτε, για ένα έγκλημα που δέν τό διέπραξα, για μία πράξη για την όποια δέν εύθύνομαι περισσότερο άπό σας! Για τό έγκλημα που διεπραχθή δέν εύθύνομαι έγώ. Είμαι ένας άθώος που θρισκεται σήμερα στο έδωλό τού κατηγορούμενου, σαν τόν τελευταίο έγκληματία, λόγω μερικων μοιραίων, άλλά καί σατανικών συμπτώσεων.

'Επειτα άπό την άποκαρδιωτική για όλους άπάντησι αυτή τού κατηγορούμενου στόν δικηγόρο τού κ. 'Αμπερδών, μετά την κατάθεσι ενός άκόμη μάρτυρος καί την άγόρευσι τού εισαγγελέως καί τών δικηγόρων τής πολιτικής άγωγής καί τής ύπερασπίσεως, ό πρόεδρος τού δικαστηρίου ύπέθεσε τά σχετικά

με την σκοτεινή αυτή ύπόθεσι έρωτήματα στους ένορκους, οι όποιοι άποσυρθηκαν άμέσως στην αίθουσα τών συσκέψεων τού δικαστηρίου για να άπάντησουν σε κάθε έρώτημα χωριστά.

Δέκα λεπτα έπέρασαν, είκοσι λεπτά, μισή ώρα, μία ώρα...

Τό άκροαστήριο άδημιούωσε.

Τέλος, ή πόρτα που θρισκόταν πίσω άπό την έδρα τού πρόεδρου τού δικαστηρίου άνοιξε καί οι δικασταί με τούς ένορκους εξαγαυρίσαν στις θέσεις τους.

Ό πρόεδρος τού δικαστηρίου κατόπιν σηκώθηκε όρθιος καί έιπε άπευθυνόμενος στους ένορκους:

—'Ερωτώ τούς δώδεκα έντίμους καί νομοταγείς πολιτάς, εινε ό λόρδος Ουίλλιαμ Ρότσεστερ ένοχος θιασι άπαγαγής τής δεσποινίδος 'Ελισάβετ Φινέα 'Αμπερδών; 'Εινε ένοχος διότι την κρύβει, ζωντανή ή νεκρή, σ' όποιοδήποτε μέρος καί δέν την άποιδει στους γονείς της;

—'Ο λόρδος Ουίλλιαμ Ρότσεστερ εινε ένοχος! άποκρίθηκε άμέσως ό πρόεδρος τού όρκωτου δικαστηρίου.

'Αλλά μόλις άκούστηκε ή έτυμηγορία τών ένορκων, μία δυνατή φωνή έδόννε την αίθουσα τού δικαστηρίου:

—Σταθήτε!... 'Ο νέος αυτός εινε άθώος!...

Μόλις συνέθη τό άπόροπτο καί πρωτοφανές στα δικαστικά χρονικά τής 'Αγγλίας, γεγονός αυτό, έξέσπασε μία άκράτητη θύελλα μέσα στό δικαστήριο. Τό άκροαστήριο, άλληλοσπραγνόμενο, μαζεύτηκε μπροστά στα κάγκελλα που τό χωρίζανε άπό τό έδωλό τού κατηγορούμενου καί την έξέδρα τών δικαστών.

'Όλων τά θέλήματα, τού άκροαστηρίου, τών δικαστών, τών ένορκων, τών δικηγόρων, τών εξαγώνων καί τού κατηγορούμενου, προσηλωθήκανε κατάπληκτα άπάνω σ' έναν γενναίωφορο ύψηλόσμο καί σθέλο κύριο, ό όποιος άπό μία άκρη τής αίθουσας θρεθηκε με μία μπροστά στην προεδρική έδρα. 'Ο άνθρωπος αυτός, άφού στάθηκε μία στιγμή άκίνητος, έθγαλε την ψεύτικη ξεσθιά γενειάδα του καί εξασπώνασε:

—'Ο λόρδος Ρότσεστερ εινε άθώος! 'Εθ τό άποδείξω αυτό μέσα σε τρεις μέρες!

Καί τότε, μέσα στο πανδαμίοιο εκείνο, άκούστηκε ένα έννομα πασιγνώστο, όσο καί τ' έννομα τού βασιλέως τής 'Αγγλίας, κι' όλοι άρχισαν να τό προφέρουν με θαυμασμό.

'Ο άνθρωπος που έτόλμησε να άναστατώσει τό δικαστήριο, ήταν ό Σέρλοκ Χόλμς ό βασιλεύς τών άστυνομικών τής ύσπληυ!

Κι' ενώ δυνάμειν δλοείνα περισσότερο τό πανδαμίοιο εκείνο τού θορύθου, ό διάσημος άστυνομικός πλησίασε κοντά στόν πρόεδρο τού δικαστηρίου, ό όποιος χτυπώσε δαιμονιωδώς τό κουδούνι του για να έπιθάλη κάποια ήσυχία.

'Όταν κατορθώθηκε τέλος να έπικρατήση κάποια ήσυχία μέσα στην αίθουσα, ό πρόεδρος, κρατώντας άκόμη τό κουδούνι στο χέρι, έιπε στόν Σέρλοκ Χόλμς:

—'Αυτό που έίπατε, κ. Χόλμς, εινε πολύ σοβαρό. Πρέπει να δώσετε εξηγήσεις.

—Κύριε πρόεδρε, άποκρίθηκε ό διάσημος άστυνομικός, μ' έπίσημο τόνο στη φωνή του, θά σας τό πώ, άλλα πρέπει γι' αυτό να μιλήσουμε ιδιαίτερω! Παραχωρήσατέ μου μία άκρόσσι πέντε λεπτών τής ώρας καί σας θεσάω, ότι ή δικη θα λάδη όλοσδιόλου άλλη τροπή.

—'Αλλά, κ. Χόλμς, δέν έλάθατε ύπ' όψιν σας, ότι οι ένορκοι άποφαθήκανε ήδη κι' ότι δέν μπορούμε να παρασάίσουμε τόν νόμο;

—'Εξοχώτατε! φώναξε τότε πιό δυνατά ό διάσημος άστυνομικός. Δέν πρόκειται καθολοκληρή να πασάβιασθή ό νόμος!... 'Υπάρχει, καθώς γνωρίζετε καλύτερα άπό μένα, μία διάταξι στην 'Αγγλική νομοθεσία, κατά την όποια κι' άν άκόμη ό δικαστής συμφωνεί με την έτυμηγορία τών ένορκων, ή έτυμηγορία δέν ισχύει, έφόσον δέν έχει άπαγγελθή άκόμη ή καταδικαστική άπόφασις.

Ό πρόεδρος, άφού φυλλομέτρηση τόν ποινικό κώδικα, σηκώθηκε άπ' τη θέσι του, χτύπησε τό κουδούνι καί έιπε:

—Διακόπτω τη συνεδρίασι έπι ένα τέταρτο! Κι' άποτεινόμενος άμέσως στόν διάσημο άστυνομικό, συνέχισε:

—Κύριε Χόλμς, εισαρσηθήτε να με άκολουθήσετε στο γραφείο μου.

'Ενώ ό πρόεδρος τού δικαστηρίου καί ό Σέρλοκ Χόλμς φύγανε άπ' την αίθουσα, ό δικηγόρος τού λόρδου Ρότσεστερ έιπε στόν πελάτη του:

(Άκολουθεί)

